

Keskuslaskimoveren ja sekoittuneen laskimoveren saturaatioarvojen vertailu sydänleikkauspotilailla

Katriina Lanning¹, Tiina Erkinaro¹, Merja Vakkala¹, Janne Liisanantti¹, Pasi Ohtonen¹, Timo Kaakinen¹

¹Kirurgian, anestesiologian ja tehohoidon tutkimusryhmä, Oulun yliopiston lääketieteen tutkimusyksikkö, Oulun yliopistollinen sairaala, Oulu

TUTKIMUKSEN TARKOITUS. Sekoittuneen laskimoveren happisaturaatiota (SvO_2) pidetään luotettavana kehon yleisen hapentarjonnan ja -kulutuksen indeksinä leikkaus- ja tehohoidon yhteydessä. SvO_2 -verinäytteitä varten tarvitaan keuhkovaltimokateetri, joka on kajoava monitorointimenetelmä. Keskuslaskimokateetrista otetun verinäytteen happisaturaation ($ScvO_2$) ajatellaan olevan riittävä korvaava menetelmä. SvO_2 - ja $ScvO_2$ -arvoja ei ole kuitenkaan verrattu toisiinsa nykyaikaisilla tilastollisilla menetelmillä.

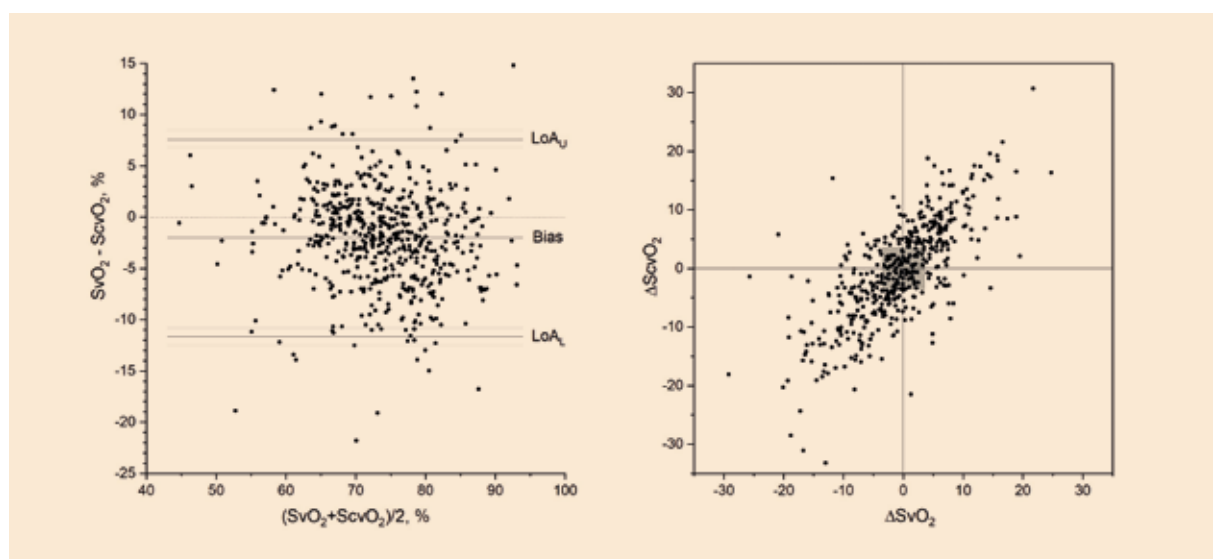
AINEISTO JA MENETELMÄT. Etenevään, havainnoivaan potilassarjatutkimukseen rekrytoitiin 85 sydänleik-

kauspotilasta, joilta otettiin 590 paria laskimoverinäytteitä sydänleikkauksen aikana ja sen jälkeen teho-osastolla ensimmäiseen leikkauksen jälkeiseen aamuun asti. Vertasimme keuhkovaltimokateetrin keskuslaskimolinjasta (sininen linja) otettuja $ScvO_2$ -näytteitä keuhkovaltimokateetrin kärjestä (keltainen linja) otettuihin SvO_2 -näytteisiin Bland-Altman-menetelmällä (yksittäiset arvot) sekä four quadrant/error grid -menetelmällä (arvojen muutos ajan kuluessa).

TULOKSET. SvO_2 - ja $ScvO_2$ -arvojen välisessä vertailussa harha (bias) oli -1,9 % (95 % CI -2,3;-1,5). Yhtäpitävyysrajat (limits of agreement, LOA) olivat laajat (-11,5 % -7,6 % [95 % CI -12,5;-

10,7 ja 6,8;8,5]). Prosentuaalinen virhe (percentage error) oli 13,1 % ja seurantamittausten kliininen vastavuus oli 50 % (kuva 1).

JOHTOPÄÄTÖKSET. $ScvO_2$ -arvojen mittausharha oli hyväksyttävä. Täsmällisyys oli osin riittämätön; vaikka prosentuaalinen virhe oli pieni, niin yhtäpitävyysrajat olivat laajat. Kliinisen vastaavuuden perusteella $ScvO_2$ -arvot eivät arvioi riittävästi SvO_2 -arvojen muutoksia seurannan aikana. $ScvO_2$ -mittauksia ei voi tämän tutkimuksen perusteella suositella korvaamaan SvO_2 -arvoja sydänleikkauspotilaiden verenkierron riittävyyden arvioinnissa. ■

Kuva 1. Bland-Altman-kuvaaja sekä four quadrant -kuvaaja SvO_2 - ja $ScvO_2$ -arvojen vertailussa. Kuvassa näkyy kaikki mittaukset. Four quadrant -kuvaaja kuvaa $ScvO_2$ -arvojen muutoksen verrattuna SvO_2 -arvojen muutokseen, näyttäen kyvyn seurata arvojen muutoksia ajan kuluessa.